

Bài thơ cho Huế

của Minh Châu Thái Hạc Oánh

Vài lời giới thiệu:

Bài thơ này được đọc trong một buổi họp gọi là "NGÀY NHỚ HUẾ" trong dịp Tết Đinh Mão. Tác giả, một "tà áo tím" ở trường Đồng Khánh thời xa xưa, đã dùng những lời văn giản dị nhưng đầy tình tứ và khéo lồng vào bao nhiêu địa danh chứa bao nhiêu kỷ niệm của thời ấu thơ, gói gắm tất cả nỗi nhớ nhung, yêu thương qua những con đường, qua mỗi thôn xóm. Nhớ những ngày đi học qua cầu Tràng Tiền "người đi ngược kẻ đi xuôi" nam nữ học sinh chỉ nhìn nhau thăm lặng, chẳng một lời nào... rồi mỗi người mỗi cảnh. Cuộc đời nhẹ nhàng, trong trắng ấy bây giờ đâu còn nữa.

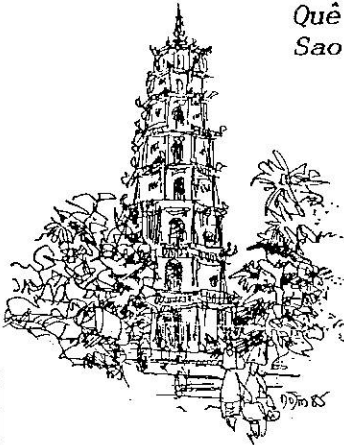
Tôi xin chép bài thơ, đăng vào LÁ THỬ, mời quý Ai Hữu, nhất là các Anh Chị, các O Chú có liên hệ với xứ Huế, đọc để nhớ, để thương...

Đây, MINH CHÂU "hân huyền đôi chuyện trước sau":

H.D.C.

Tiệc vui mừng buổi hôm nay,
Ban bê đông đủ, một ngày có nhau.
Hân huyền đôi chuyện trước sau,
Càng nhắc nhớ đến càng đau tấm lòng.
Quê hương ập ủ hoài mong,
Sao nay cách trở ngàn trùng nhớ thường.

Đâu Huế đẹp, đâu sông Hương,
Nhìn lên Núi Ngự trắng lông bóng mây.
Vi-Dạ đó, Linh-Mụ đây,
Bến đò Thừa-Phủ có cây phượng vông.
Thuyền đưa bao kẻ sang ngang,
Lênh đênh mặt nước với dòng sông xanh.
Những cô con gái hiền lành,
Tóc thè, áo trắng trông xinh tuyệt vời.
Thướt tha thân liễu, nụ cười,
Nghiêng nghiêng vành nón, khiến người ngán ngở.
Nhìn chung là cả bài thơ,
Những ngày êm ả, mộng mờ qua rồi.

Phu-Văn-Lâu, Bến-Ngự ời!
Đâu con đường cũ đưa tôi mỗi ngày
Đến trường gặp bạn gặp thầy,
Ngày thơ trong trắng như bầy chim non.
Khi qua Thượng-Tứ Cầu-Lôn,
Khi về Gia-Hội, khi lên Tứ-Đám,

Lô-Rên rồi đèn Phú-Cam,
Đông-Ba, Thành-Nội lại càng khó quên.
Tứ Mang-Cá trở ngược lên,
Thuyền ghe tập-nập hai bên Hăng-Bê.
Tiếng ve rộn rả trưa hè,
Hàng-Đường đối diện lối vẽ băng qua.

Vui chân ghé chợ Đông-Ba,
Đập-diũ kể đến người ra không ngừng.
Kim-Luông riêng ở một vũng,
Nhĩn sang Long-Thọ lưng chũng mây trôi.
Nguyệt-Biêu vang tiếng một thời
Vội thanh-trã ngọt đón mới nhũng ai.

Trăng-Tiên mây nhíp nổi dãi,
Mỗi lần tan học qua vãi gặp nhau.
Người đi ngược, kẻ đi xuôi,
Mền trống giây phút cho nguôi nổi lòng.
Dũ cho qua lại nghĩn lãn,
Yêu thũng vẫn giữ âm-thãm mã thoi.
Ván-vũng hình ảnh xa xôi,
Chuông chùa ngân tiếng, chim đôi lưng trời.
Bạn bè ở rải khắp nơi,
Cũng chung Đông-Khánh vui chơi độ nào.

Sông An-Cửu nước rĩ rào,
Nắng lên thi đũc, mưa vào thi trong.
Thuyền ai lơ lũng giữa dòng,
Cảnh tĩnh thờ mộng cho lòng nao nao!
Đi về phía trái Nam-Giao,
Cố chũa Qui-Thiện, đũng vào Thiên-Thai.
Núi xanh thông mọc quanh đây,
Nhũng đêm trắng sáng, nghe thũy giảng kinh.
Tiếng gũ gáy lúc bình minh
Sũng mai nhỏ giọt trên cánh liũ dũng.
Nhũ hũ Tịnh sen đũy hũng,
Nhũng ngày nghĩ học vẫn thũng dong chơi.
Tâm tĩnh thanh thoát chơi vơi,
Ngày mai có biết đũi đũi sao đây...

Bũng đũng khỏỉ lửa giảng đũy,
Quê-hũng chinh chiến, đũa đũy nước non.
Cuộc đũi dũu bề long đũng,
Thũng trũm mây bạn vẫn còn thũng đũu.
Mũy mũi năm lẻ qua mau,
Mũi người mũi cảnh, mũn mũu đũi thay.
Cũm tay rồi lại cũm tay,
Bình-an đũi chũ mừng nay mũi nhũ.
Cũ cho tĩnh bạn đũm đũ,
Mũng ngày trở lại cho ta thũa lũng.

